

Väited ja peamised argumendid

Oma apellatsioonkaebuse põhjendamiseks esitab apellant ühe väite.

Apellant väidab, et Üldkohus rikkus ELTL artikli 108 lõiget 3 ja määruse nr 659/1999⁽¹⁾ artiklit 14, kui ta nägi harilikult maksumäärast madalama määra kehtestamises seisnenud abi saajatelt tagasinõudmisele kuuluva summa kindlaksmääramiseks ette uued majanduslikud kriteeriumid.

⁽¹⁾ ELT L 119, lk 30.

⁽²⁾ Nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määrus (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad EÜ asutamislepingu artikli 93 kohaldamiseks (EÜT L 83, lk 1; ELT eriväljaanne 08/01, lk 339).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rīgas apgabaltiesas Kriminālietu tiesu kolēģija (Lāti) 13. aprillil 2015 – kriminaalasi Aleksandrs Ranks'i ja Jurijs Vasiļevičs'i süüdistuses

(Kohtuasi C-166/15)

(2015/C 205/29)

Kohtumenetluse keel: läti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rīgas apgabaltiesas Kriminālietu tiesu kolēģija

Põhikohtuasja pooled

Süüdistatavad: Aleksandrs Ranks ja Jurijs Vasiļevičs

Teised menetlusosalised: Finanšu un ekonomisko noziegumu izmeklēšanas prokuratūra ja Microsoft Corporation

Eelotsuse küsimused

1. Kas isik, kes on omandanud „kasutatud” loaga kaitstud arvutiprogrammi disketil, mis ei ole originaaldiskett, mis toimib ja mida ükski teine kasutaja ei kasuta, võib Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/24⁽¹⁾ artikli 5 lõike 1 ja artikli 4 lõike 2 alusel tugineda selle arvutiprogrammi eksemplari (koopia) levitamise õiguse lõppemisele, mille esimene ostja omandas õiguste omajalt originaaldisketi näol, mille seisund aga halvenes, kui esimene ostja on oma eksemplari (koopia) hävitanud või ei kasuta seda enam?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kas isikul, kes võib tugineda arvutiprogrammi eksemplari (koopia) levitamise õiguse lõppemisele, on õigus müüa see arvutiprogramm kolmandale isikule edasi disketil, mis ei ole originaaldiskett, direktiivi 2009/24 artikli 4 lõike 2 ja artikli 5 lõike 2 tähenduses?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiiv 2009/24/EÜ arvutiprogrammide õiguskaitse kohta (ELT L 111, lk 16).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Nacka tingsrätt, Mark- och miljödomstolen (Rootsi) 21. aprillil 2015 – Borealis Ab jt versus Naturvårdsverket

(Kohtuasi C-180/15)

(2015/C 205/30)

Kohtumenetluse keel: rootsi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Nacka tingsrätt, Mark- och miljödomstolen

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: Borealis AB, Kubikenborg Aluminium AB, Yara AB, SSAB EMEA AB, Lulekraft AB, Värmevärden i Nynäshamn AB, Cementa AB, Höganäs Sweden AB

Vastustaja: Naturvårdsverket

Eelotsuse küsimused

1. Kas tööstussektori sektoriülese paranduskoefitsiendi arvutamisel on direktiivi 2003/87/EÜ⁽¹⁾ artikli 10a lõigetega 1 ja 4 kooskõlas see, kui kõik elektrienergia tootmiseks jääkgaaside põletamisel tekkivad heitkogused arvestatakse enampakkumise ja mitte Industritaket'i hulka [(tasuta lubatud heitkoguse ühikute (LHÜ-de) üldkogus; edaspidi „tööstussektori üldkogus”)] ja seda vaatamata sellele, et direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a lõike 1 kohaselt on jääkgaasid kõlblikud tasuta LHÜ-de eraldamiseks?
2. Kas tööstussektori sektoriülese paranduskoefitsiendi arvutamisel on direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a lõigetega 1 ja 4 kooskõlas see, kui kõik heitkogused, mis tekivad koostootmisrajatistes soojuse tootmisel edastamiseks [...] [heitkogustega kauplemise süsteemiga hõlmatud] käitistesse (edaspidi „kauplemise süsteemi käitised”), määratakse enampakkumise ja mitte tööstussektori üldkoguse hulka ja seda vaatamata sellele, et direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a lõike 4 kohaselt on soojuse tootmisel tekkivad heitkogused kõlblikud tasuta LHÜ-de eraldamiseks?
3. Kui vastus küsimustele 1 ja 2 on eitav, kas siis sellisel juhul on käitiste osa (34,78 %) võrdlusperioodi koguheitest õigesti arvatud?
4. Kas komisjoni otsus 2013/448/EL⁽²⁾ on kehtetu ja vastuolus direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a lõike 5 kolmanda lõiguga, kuna see, kui komisjon arvutab tööstussektori üldkoguse, tähendab, et sektoriülest paranduskoefitsienti tuleb kohaldada paratamatult, mitte ainult „vajaduse korral”?
5. Kas kuummetalli tootepõhine võrdlusalus on direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a lõike 2 alusel kindlaks määratud selle põhjal, et eelnevate võrdlusaluste kindlaksmääramise põhimõtete määratlemisel tuleb lähtuda asjaomase sektori 10 % kõige tõhusamate käitiste keskmistest näitajatest?
6. Seoses tasuta LHÜ-de eraldamisega soojuse tarnimiseks kodumajapidamistele: kas direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a lõikega 4 on kooskõlas see, kui tasuta LHÜ-de eraldamist ei lubata soojuse puhul, mida tarnitakse kodumajapidamistele?
7. Tasuta LHÜ-de taotlemise kohta: kas komisjoni otsuse 2011/278/EL⁽³⁾ IV lisaga on kooskõlas see, nagu Naturvårdsverket (Rootsi keskkonnakaitseamet) on teinud, kui kõik kodumajapidamistele tarnitava soojuse tootmisel tekkivad kasvuhoonegaaside heitkogused jäetakse deklareerimata?
8. Kas tasuta LHÜ-de eraldamisega soojuse tarnimiseks kodumajapidamistele on direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a lõigetega 1 ja 4 ning komisjoni otsuse 2011/278/EL artikli 10 lõikega 3 kooskõlas see, kui täiendavaid tasuta LHÜ-sid ei eraldata fosiilkütuseheitele, mis ületab kodumajapidamistele tarnitava soojuse tootmiseks eraldatud LHÜ-sid?
9. Tasuta LHÜ-de eraldamise kohta: kas komisjoni otsuse 2011/278/EL IV lisaga on kooskõlas see, nagu Naturvårdsverket on teinud, kui taotluses märgitud arve korrigeeritakse nii, et jääkgaasi põletamisel tekkivate kasvuhoonegaaside heitkogused on võrdsed maagaasi põletamisel tekkivatega?
10. Kas komisjoni otsuse 2011/278/EL artikli 10 lõige 8 tähendab, et käitaja ei saa taotleda tasuta LHÜ-sid sellise soojuse tarbimisele soojuspõhise võrdlusaluse käitise osas, mis on toodetud mõnes teises kütusepõhise võrdlusaluse käitises?
11. Kui vastus küsimusele 10 on jaatav, siis kas komisjoni otsuse 2011/278/EL artikli 10 lõige 8 on vastuolus direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a lõikega 1?

12. Tasuta LHÜ-de eraldamise kohta soojuse tarbimiseks: kas direktiiviga 2003/87/EÜ ning suunisdokumentidega nr 2 ja 6 on kooskõlas see, kui hindamisel võetakse arvesse allikat, mis toodab tarbitavat soojust?
13. Kas komisjoni otsus 2013/448/EL on kehtetu ja vastuolus ELTL artikliga 290 ning direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a lõigetega 1 ja 5 seetõttu, et see otsus muudab direktiivi artikli 10a lõike 5 teise lõigu punktides a ja b sätestatud arvutusmeetodit, jättes arvutamise alusest välja heitkogused, mis on tekkinud jääkgaasi põletamisel ning soojus- ja elektrienergia koostootmisel, ja seda vaatamata sellele, et direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a lõigete 1 ja 4 ning komisjoni otsuse 2011/278/EL kohaselt on sellises olukorras tasuta LHÜ-de eraldamine lubatud?
14. Kas kauplemise süsteemi käitisest pärit auru kujul toodetud mõõdetavat soojust, mis edastatakse auruvõrku, millel on palju tarbijaid, kellest vähemalt üks ei ole kauplemise süsteemi käitis, tuleb komisjoni otsuse 2011/278/EL artikli 3 punkti c kohaselt käsitada soojuspõhise võrdlusaluse käitiseosana?
15. Kas küsimusele 14 vastamisel on oluline:
- a) et asjaomase auruvõrgu omanik on võrgu suurim tarbija, mis on kauplemise süsteemi käitis,
 - b) kui suurt osa auruvõrku edastatud kogusoojusest tarbib võrgu suurim tarbija,
 - c) kui palju auru tarnijaid ja tarbijaid võrgus on,
 - d) et ei ole selge, kes on tootnud mõõdetava soojuse, mida auruvõrgu tarbijad saavad, ning
 - e) et auru jaotamist võrgus saab muuta nii, et võrguga saavad ühineda tarbijad, kes ei ole kauplemise süsteemi käitised, või et olemasolevate muude kui kauplemise süsteemi käitiste aurutarbimine suureneb?
16. Kui vastus küsimusele 14 sõltub konkreetsetest asjaoludest, siis milliseid asjaolusid tuleb pidada eriti kaalukaks?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 2003. aasta direktiiv 2003/87/EÜ, millega luuakse ühenduses kasvuhooonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem ja muudetakse nõukogu direktiivi 96/61/EÜ (ELT 2003 L 275, lk 32).

⁽²⁾ Komisjoni 5. septembri 2013. aasta otsus, milles käsitletakse riiklikke rakendusmeetmeid kasvuhooonegaaside lubatud heitkoguse ühikute tasuta eraldamiseks üleminekuperioodil kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/87/EÜ artikli 11 lõikega 3 (teatavaks tehtud numbri C(2013) 5666 all) (ELT 2013 L 240, lk 27).

⁽³⁾ Komisjoni 27. aprilli 2011. aasta otsus, millega määratakse kindlaks kogu liitu hõlmavad üleminekueeskirjad Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a kohaste tasuta saastekvootide ühtlustatud eraldamiseks (teatavaks tehtud numbri K(2011) 2772 all) (ELT 2011 L 130, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Augstākā tiesa (Läti) 22. aprillil 2015 – Aleksei Petruhhin

(Kohtuasi C-182/15)

(2015/C 205/31)

Kohtumenetluse keel: läti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Augstākā tiesa